

ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ Δ. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ
"ΑΓΙΟΙ ΚΑΙ ΣΟΦΟΙ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΜΕΛΛΟΝΤΩΝ ΝΑ ΣΥΜΒΩΣΙ"

ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ
του Ἀββᾶ Μωϋσέως τοῦ Αἰθίοπος
περί τῶν Μοναχῶν τῆς ἐσχάτης γενεᾶς.

Ὁ Ἀββᾶς Μωϋσῆς ὁ Αἰθίοψ προεφήτευσεν, εἰπὼν, ὅτι εἰς τὰς ὑστερινὰς ἡμέρας τοῦ ἐβδόμου καὶ ἡμίσεως αἰῶνος, ἡ μοναδικὴ πολιτεία θέλει ἀμεληθῆ τελείως καὶ μέλλει καταφρονεθῆ τόσο ἡ ψυχικὴ σωτηρία ἀπὸ τοὺς Μοναχοὺς ὥστε οἱ ἀδελφοὶ νὰ περιέρχωνται ἀναμέσον τῶν θορύβων καὶ ταραχῶν, ἐσκοτισμένοι, ἀνωφελεῖς, καὶ ράθυμοι, τὴν ἀρετὴν παντελῶς μὴ ἐπιμελούμενοι· ὑποδουλωμένοι εἰς τὰ πάθη τῆς ἁμαρτίας· διότι ἐκεῖθεν ὅπου ἐκαύθη ὁ Σατανᾶς παρὰ τῶν ἀρχαίων ἀγωνιστῶν ἐκεῖθεν καὶ ἐκεῖνος ἔχει νὰ καύσῃ καὶ νὰ φλογίσῃ καὶ ὅθεν ἐνίκηθη, ἐκεῖθεν ἔχει καὶ αὐτός νὰ νικήσῃ τοὺς ἀμελεῖς καταφρονητὰς Μοναχοὺς. Ὅπου δὲ ἐπλεόνασεν ἡ δικαιοσύνη

ἐκεῖ θέλει ὑπερπερισεύση ἡ ἁμαρτία καὶ ἀνομία, διότι θέλει ψυχρανθῆ ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν καὶ θέλει συναναστρέφονται Μοναχοὶ ἀναμέσον τῶν πόλεων χωρὶς φόβον, περιερχόμενοι τὰς κώμας μέ γαστριμαργίας καὶ οἰνοποσίας, καὶ ἀναμέσον τῆς ματαιότητος τοῦ κόσμου συναναστρέφόμενοι, ἐν ἀσελγείαις, ἀκαθαρσίαις σαρκὸς συμφερόμενοι.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις θέλει εἶσθαι μῖσος, φθόνος, φιλονικεῖαι καὶ μάχαι εἰς τὰ Κοινόβια, μέχρι φόνων, ὡσαύτως καὶ ἐν ταῖς Λαύραις ἰδιορρυθμαῖς, ἐκ τῆς κακίας τοῦ ἐνός πρὸς τὸν ἕτερον πλησίον αὐτοῦ, καὶ ὅτι ἡμελήθησαν οἱ κανόνες καὶ Πνευματικοὶ ἀγῶνες. Θέλουν προχειρίζεσθαι ἡγούμενοι καὶ ποιμένες αὐτῶν ἄνδρες ἀδόκιμοι ἀρετῆς, ἄπιστοι, ἀπρόκοποι, ἀνωμελεῖς καὶ ἀγροῖκοι, μὴ διακρίνοντες τὴν δεξιάν ὁδὸν ἐκ τῆς ἀριστερᾶς, ἀμελεῖς καὶ ἀσυντεχεῖς, φιλομέριμνοι καὶ τὰς διακονίας ἀναιδῶς προχειζόμενοι, τὰ πρωτεῖα μέ δῶρα ἀρπάζοντες καὶ ἐπεμβαίνοντες εἰς τὴν Ἑγουμενία, μὴ γνωρίζοντες κατηχεῖν καὶ νουθετεῖν τὸ ποίμνιον τῆς ἀδελφότητος· καὶ μὴ γνωρίζοντες ὅτι εἶναι αὐτοὶ τύπος καὶ παράδειγμα ὠφελείας τοῦ ποιμνίου αὐτῶν. Ἐκ τῆς τοιαύτης δὲ ἀμελείας καὶ καταφρονήσεως τῶν ποιμένων ἀπολοῦνται.

Μέλλουσι δὲ κολάζεσθαι οὐ μόνον οἱ ἀμελεῖς καὶ ράθυμοι, ἀλλὰ καὶ οἱ δόκιμοι, καὶ οἱ ἐγκρατεῖς καὶ ἐνάρετοι ἀδελφοί.

Μετὰ ταῦτα εἶδεν ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ Μωϋσῆς ὅτι νέφος καὶ λαίλαψ ὁμίχλη σκοτεινὴ πειρασμῶν φοβερῶτων ἔπεσεν εἰς τοὺς Μοναχοὺς ἀπὸ τὸ μέρος τῆς ἄρκτου, καὶ ὅτι ἐδιώκοντο οἱ Μοναχοί, καὶ τὸ Μοναχικὸν σχῆμα ἀπὸ ὄλεθρον αἰρέσεων, ἠναγκάζοντο οἱ πολλοὶ ρίπτοντες τὸ σχῆμα νὰ ὑπανδρεύωνται. Τότε οἱ ὀλίγοι ἀγωνισταὶ οἱ εὐδοκίμησαντες ὡς ἀργύριον καὶ χρυσίον ἐν χωνευτηρίῳ ἐν θλίψει πολλῇ καὶ διωγμῶν ὡς καὶ στενοχωρία εὐδοκίμησουσιν· ὅσοι δὲ φανῶσι δόκιμοι καὶ νικηταὶ τῶν τοσού-

των δεινῶν πειρασμῶν μεγαλυνθήσονται καὶ δοξασθήσονται καὶ τιμηθήσονται παρά Θεοῦ περισσότερο ἀπὸ αὐτούς τούς βαστάσαντας τό βάρος τῆς ἡμέρας καὶ τόν καύσωνα καὶ τόν παγετόν τῆς νυκτός. Μετά ταῦτα εἶδεν ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ Μωϋσῆς ὅτι παρῆλθεν ὁ χειμῶν ἐκεῖνος τῶν θλίψεων καὶ πειρασμῶν, καὶ ἡ στενοχωρία τῶν δεινῶν αἰρέσεων καὶ ἐγένετο γαλήνη, καὶ ἄνεσις.

Πάλιν ὁμοῦς μετά παρέλευσιν χρόνων τινῶν ἀμεληθήσεται τό Ἀγγελικόν Τάγμα τῶν Μοναχῶν καὶ περισσότερο τῶν πρώτων, πειρασμοί ἐπαναστατήσονται καὶ βιαιότεροι. Εἶδεν δέ ὅτι οἱ Μοναχοί συνεμιγνύοντο ἀσέμνως μέ Μοναχάς, καὶ ὅτι ὁμοῦ μέ τήν κακὴν ἐπιθυμίαν συνεμήχθη καὶ ἡ τυραννία ὥστε καὶ οἱ μή θέλοντες διεφθείροντο. Οἱ δέ ἱερεῖς μέ πορνείας καταμολυνόμενοι, καὶ αἱ πρεσβύτεραι αὐτῶν μοιχευόμεναι, ὁμοίως καὶ αὐτοὶ ἐτέρας μοιχεύοντες.

Τότε δέ γενήσεται ὀργή θεήλατος καὶ καταναλωθήσεται πᾶσα ἡ πονηρά γενεά ἐκεῖνη, καὶ ἀπελεύσεται εἰς τό πῦρ τό αἰώνιον.

Μακάριοι λοιπόν τότε ὅσοι οὐχ' ὑποκύψωσιν εἰς τήν ἀνομοωτάτην πράξιν τῆς ἀσελγείας ἣτις εἶναι βιαιότερα καὶ βαρυτέρα τοῦ φόνου· ἀλλ' ἀντιστήσωσιν καὶ ἐλέγξωσιν τήν ἀνομίαν ὡς ὁ Πρόδρομος Ἰωάννης, καὶ θριαμβεύσουσι ἐλέγχοντες τήν αἰμομιξίαν· καὶ ἀποκτανθῶσιν ὑπὸ τῶν μίαιρῶν καὶ ἀκαθάρτων ἀσελγῶν ἀνθρώπων τοῦ τότε καιροῦ· ἀναπαυθήσονται εἰς τούς κόλπους τοῦ Ἀβραάμ Ἰσαάκ καὶ Ἰακώβ τῶν ἐνδοξοτάτων Πατριαρχῶν καὶ κατασκηνώσωσιν ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν μετά πάντων τῶν Ἁγίων ὠραϊζόμενοι καὶ συνευφραινόμενοι, ὧν καὶ ἡμεῖς τῆς μερίδος ἐπιτύχωμεν χάριτι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

